

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA.

Y 10 centaus paper en 1ª isla de Cuba.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambia del Mitj. núm. 20, botiga
BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre **ESPAÑA** 8 rals, **Cuba y Puerto-Rico**, 16 rals, **Estranger**, 18 rals.

LO DE LLEYDA.

LANTÉU ideas conservadoras y recullíeu disgustos.

Poseu gent d' ordre al devant del govern y recullíeu bullangas.

La fatalitat ho vol aixis: los defensors de la propietat son los que 'ns despullan; los propagadors del ordre son los que treuen al poble de test y despès lo tractan à tiros y à cops de sabre.

Aquesta serie de motins ocorreguts despès del bárbaro fusellament dels pobres militars de Santa Coloma de Farnés, que comensan, pot dirse á la Universitat de Madrid y acaban á Lleyda: la bullanga de les cigarretas, la serracina de les verduleres, la manifestació dels botiguers de Madit osegada á descarga seca, en una paraula, tots aquests trastorns implicant una continuació de tacas de sanch y de vergonya sobre la capa conservadora que aguanta l' pobre pais, fa ja prop de dos anys.

No pot caracterisar-se de millor manera la situació que avuy atravessem.

L' Excelentissim Sr. Bastó goberna are l' Espanya. A falta de un cap que pensi, tenim un brás que pega.

L' abisme en que va enfonsar-se Gonzalez Brabo atréu als nostres governants.

Diguém ab l' adagi: «No hi ha mal que per bé no vinga.» *

Lo de Lleyda revesteix una gran importància. Es per are la nota més alta de aquest concert de gemes y queixas que ha produït la reforma de la contribució de consums.

Fem avants mil protestas de que lamentem com lo qui més puga lamentarlos ceris fets que repugnan. Pero sense tractar de justificar les violències, animats únicament del desitj de explicar-les, perque qui pot y déu se cuidi de prevenir-les, hém de dir avants de tot, que té d' estrany que al home que li posan una argolla al coll, en lo moment de donar-li una estreta, senti pujar-li la congestió al cap, y donga una estrebada, que pot fer més ó menos mal, segons siga l' habilitat y la destresa del encarregat d' estrenye?

La contribució dels consums ha sigut sempre odiosa.

Pagar per lo que 's menja, per lo que 's bén, per lo que 's gasta, ha de sentirlo principalment l' home que guanya apena lo necessari per mantenir-se. Y qui es aquest home? Lo ciutadà que careix de vot, que no intervé directa, ni indirectament en la governació del Estat, en la gestió de la administració pública, en la imposició de les contribucions.

Y qué ha de fer aquest home si la ley l' hi nega l' dret electoral, y 'ls homes de la suprema intel·ligència y de la representació que dona la riquesa, en lloc de

consolar-lo l' exasperan, y en lloc de alleugerir-li la dura càrrega li augmentan, fins a veure'l postrat y per terra, descalabrat y exànim?

L' instint més rudimentari 's rebela contra semblants imprudències per no dir abusos.

Quan l' home 's troba en lo sensible cas de morir de fam ó de morir de un ballasso, fan com han fet alguns pagesos de Lleyda: s' obra la pitrera y diu: «Tiréu.»

Qu' es molt trist y censurable que una turba enharrida y escitada creui las barracás dels consums, que s' esparrami pels carrers y fassa tancar las portes de les botigas, que situi per fam á una ciutat, impedinthi l' entrada de comestibles, y que irritantse per graus s' encamini á la casa del diputat á Corts y comensi trencant los vidres á cops de pedra y acabí obrint las portes á cops de destral, mentres l' inviolable pare de la patria s' escapa per la teulada... ¡Quin dupte té, es molt trist, es censurable!

Pero s' ha de dir la veritat: aquests excessos may los fà 'l poble per gust. Son fills de la ceguera que produix l' irritació. La pòlvora sense una guspira de foc no s' encen...

¡Perquè, donchs, hi tiréu aquesta guspira, vosaltres que 'us atribuïu la suprema intel·ligència y 'us reservéu lo dret exclusiu de governar á la nació, sense intervenció pròxima, ni remota del poble que en últim resultat es lo pagano?

Vosaltres que diheu que l' sufragi universal es lo desordre, aquí teniu l' exemple dels resultats que dona l' sufragi restringit. Los morts y ferits de Lleyda vos tornaran la resposta.

Vosaltres que diheu que l' sufragi universal es la negació de la propietat, aquí teniu á una massa popular que 's deixa matar á tiros, en defensa del miserabile bossi de pà, ja prou mermat que dà á la boca.

Treure un dret al poble es una tirania... Tréureu un dret y condemnarlo á una subsistència insuficient, es una cosa pitjor.

* Y quina manera teniu de legislar e imposar tributs!

Lo curt número d' electors cridats a votar per la llei vigent, estan ja desenganyats y s' apartan de las urnas ahont aixis com aixis han de veure burladas sas esperances.

Tant si votan com si no votan, se compleix sempre la vostra santa voluntat. Los diputats s' incuban al ministeri de la Gobernació.

Lo gran que per vosaltres es tenir majoria: ja la teniu. ¿Qui 'us empeta la basa? Ja no havéu de trobar obstacle á la vostra voluntat. ¿Qué han de fer los diputats fills vostres, més que secundar cegament vostres designis? ¿Qué 'ls importa l' pais, si al pais no 'l coneixen? Lo pais calla, està retret, no vota, ¿perquè 'l necessitan? En cambi vosaltres repartiu empleos, seu favors, concediu influències. Vosaltres que 'ls havéu donat la vida 'ls alimenteu de poder y ells en justa correspondència 'us alimentan de vots. Es un contraste mítuo. Vosaltres diheu sí, votan sí; diuhéu no vosaltres, ells votan no.

Presenteu lleys... Aprobades. Poséu novas contribucions... Bèn posades. Aumenteu las antigues... Perfectament aumentadas.

¡Ah, Sr. Soldevila, qui li havia de dir mentres s' aprobaven los pressupuestos á pas de carga, que allò tant insignificant respecte á una nova forma de recaudar la contribució dels consums, que va passar inadvertit, havia de ocasionarli algunes setmanas després un disgust tant gran com veure la sèva casa assaltada per una turba, ab perill de perdre la vida á mans dels amotinats!

Ab lo sufragi universal, si es que vosté pogués ser diputat ab aquest sistema, s' haurian limitat a demanarli complices de una manera enraonada, y cas de no satisferlos li haurian retirat la sèva confiança.

Pero ab lo sufragi restringit....

Res, s' empenyan á tractarlos ó á maltractarlos com á criatures, y ells fan una criaturada que ha costat un dia de dol á la honrada y laboriosa ciutat de Lleyda.

P. K.

LA DESPEDIDA.

IREUSEL! Va á peu com un simple mortal, (ó com un mortal simple,) camina ab lo cap baix, com un noi que busca agulles....

¡Pobre Romero Robledo! ¡Qui l' ha vist y qui l' veu!
Desde que no es ministre sembla un altre; migrat, escanyolit, arronsat: res, un Tort y Martorell.... en miniatura.

Aqueells cabells, avants tant lluhents y arrissadets, son avuy aspres y estirats com lo pel de cabra; aquells llabis, adornats antigament ab lo maliciós sonris andalús, avuy se contreuen ab mal dissimulada convulsio nerviosa; aquelles dents monumentals, enveja en altre temps de les fitxes de domino, ja no semblan fitxes sino taulons ó llambordes de claveguera.... ¡Pobre Romero!

¿Ahoht vá per aquests carrers y á aquestas horas?
¿Ahoht va l' desventurat? Tal vegada á suicidarse ell mateix? Tal vegada á empenyarse l' rellotje? ¡Oh! Bé prou que ho sabrem. ¡Seguimlo!

Ab la calma que gasta, si va massa lluny, per Nadal encare no hi serem. Quin modo d' arrossegarse! Sembla que porti en Fontrodona á coll y-be.

Ara s' atura y escolta: es que d' una finestra baixa surt una veu que canta, adoptant-hi una melodia nova y originalissima, aquells versos d' Espronceda:

«Hojas del árbol caídas
juguete del viento son:
las ilusiones perdidas
son hojas jay! desprendidas
del árbol del corazón....

Lo pobre Romero 's posa á plorar; pero 's refà desguida y ab l' ala del barret s' aixuga dissimuladament dues llàgrimes que li rodolan cara avall.

Torna á caminar, atravessant com un fantasma una infinitat de carrers y 's fica, per fi de festa, en una gran portalada. Ja qu' hem comensat, continuém: ja qu' ell entra, entrém també.

L' ex-ministre puja varios esglahons, empeny una mampara, crusa un passadís y una saleta, y entra en un magnífich quartó-despaig.

—Ah!—exclama un individuo que hi ha en l' habitació, y que en aquell moment està aixecant la mà per atrapar un mosquit.

—Cánovas!—murmura en Romero.

—Paco del cor!

Y s' abrassan, y esbufegan, y s' pessigan... y ploran. Calmada la tempestat, en Romero pren assentio y s' entaula aquest diálech:

—Vinch, venerable president... dich, ex-president mèn, à despedirme de vos.

—Cóm! ¡Té 'n vas lluny? ¡Ahont vas? Digamho.

—Encara no ho sé... potser al Africa... potser á America.... potser á Biarritz! ¡Necessito ayre, necessito desahogarme plorant pels boscos, plorant pels jardins, plorant per tot arreu!

—No ploris, Paco, no ploris, que la salut se 't perjudicará...

—Y qué m' importa á mí la salut, sense la cartera de Gobernació?

—Perque dimitias...

—Era precis, don Anton, era precis: ¡no veyéu la tirria que 'm té tothom! ¡no veyéu que jo hi sigut ultimament lo burro de cops de la situació! ¡no heu vist la unanimitat ab que tot Espanya se 'm ha tirat á sobre?

—Bè, per xò no 't desesperis: la tèva figura es massa important perque pugui quedar eclipsada definitivament.

—¡Oh! mestre, no abriguéu semblants esperansas: coneix que soch mort, políticamente; una veu fonda y misteriosa 'm diu que la mèva missió ja s' ha acabat per *in sacula sæculorum...*

—Amen! Pero, á pesar de tot, jo tinch fé en lo porvenir y crech que si tú estás un quant temps retirat, sense deixarte veure ni donar senyals de vida, tornarás á ferte necessari y tal volta 'l mateixos que avuy han celebrat ta cayguda, vindrán á buscarte per...

—Perque? ¡per donarme una pallissa?

—¡Oh! Romero, no siguis d' aquest modo, que 'm trencas lo cor y 'm fas mirar encare més guerro.

—Res, deixemnos de pamplinas, fémnos superiors á las vicissituds de la vida y soportém ab dignitat aquest trago...

—¿Quin trago? ¿que 'm portas alguna ampolla?

—No; es un trago retòrich.

—Pues bù: femho com dius: soportém aquest trago retòrich y esperém ab confiansa...

—Adéu siau... recordéuvos sovint del vostre tinent.

—No té 'n vajis tant aviat.

—Es necessari...!

—¡Ah! ¡qu' es trista una separació!

Y 'ls dos pobres companys tornan á abrassarse, plorant á mars y fent mil estremits, fins que perden l' equilibri y cauen rodolant anant á parar a sota la taula.

Deixém que plorin. No hi ha res tant bó per un cor afflit com una expansió d' aquest género.

Demà, quan lo criat vagi á escombrar per sota la taula, ¿saben que hi trobarà?

Lo lector:—En Romero y en Cánovas estirats?

No, no tant: hi trobarà un pam de mullena, un dipòsit de llàgrimas de cocodrilo.

FANTÀSTICH.

BATALLADAS.

ANCARSE las Corts y caure en Romero Robledo ha sigut tot hú.

Sistema canovista.

Mentre son obertas las Corts s' aguanta 'l punt: quan se tancan las Corts, quan ningú pot dir res, ni demandar comptes, llavors se fan amputacions y remiendos.

Ja se sab: la roba bruta no cal donarla á la bugadera: 's renta á casa y á porta tancada.

D. Antón ha dit lo següent:

«Lo sufragi universal es enemic de las institucions.» O en altres termes:

De setze milions d' espanyols, catorze milions que no votan, si poguessen votar votarien contra l' actual estat de cosas.

Gracias, Sr. Cánovas: vosté es veritat que 'ns dona molts disgustos; pero de tant en tant nos dona una satisfacció que 'ls compensa tots... Gracias, D. Antón: per molts anys puga dir semblants cosas.

Demà gran corrida de toros, de *La Patilla*, que han de ser despatxats tot sis pèl célebre Mazzantini.

—¿No es veritat que 'ns hi veurem?

Fransa ha celebrat ab gran entusiasme la festa na-

cional del 14 de juliol, aniversari del assalt de la Bastilla.

—Ditxosa nació que no té cólera, ni conservadors!

Una frasse de 'n Cánovas:

«Lo sufragi universal per si sol es l' anarquia.»

Silogisme:

Las primeras Corts de la Restauració van ser elegidas per sufragi universal, perque aixis vá volerho en Cánovas; en Cánovas diu que 'l sufragi universal es l' anarquia, ergo...

—En Cánovas es anarquich...?

No senyors, en Cánovas ja no sab lo que 's pesca.

A Aranjuez s' acaba l' epidèmia, diuhen los diaris ministerials de Madrid que ho veuen tot de color de rosa.

Pero siguém franchs i qu' es lo que s' acaba á Aranjuez, l' epidèmia ó 'ls habitants?

En la colisió de Lleida vá haverhi quatre paisans morts y dotze ó catorze ferits graves, alguns d' ells de bayonetassó á l' esquina, que demostra que vá ser ferit mentres fugia.

De la tropa no vá morir més que un corneta, y no á mans del poble que no duya armas sinò víctima de la descarga dels civils y carabiners tant cegos, que no veyan que á l' altra part de la plassa hi havia la tropa formada.

Los conservadors dirán:

—¿Qué es eso? Un soldado muerto:
puede el baile continuar.

Ha caygut en Romero y ja tenim en Villaverde.

—¿Qui es en Villaverde? Prou conegut es perque tingüem de repetirho. Procedeix de la revolució y es de l' escola de 'n Romero, sense la gracia d' aquest.

Desebrunt conspiracions que han resultat camama, trobant dipòsits de bombas explosives que va resultar qu' eran poms d' escala; empitant estudiants, calmant á las cigarretas, rebent troncos de las marmayeras, escupinadas de las malalties del hospital de san Joan de Déu y xiulets dels manifestants del dia 20 de juny, ha fet tota la carrera.

Sembla que 'l seu lema es lo següent: «Atropella per tot y tira endavant.»

Ha sustituhit á l' Antequera, un tal Pezuela, parent del conde de Cheste.

Respecte de sos antecedents, recorda un periódich que 'l general Narvaez no 'l volia per massa crach y reaccionari.

—Lo general Narvaez!

Aqui tenen perfectament bosquejat lo sistema de 'n Cánovas.

En l' últim debat politich tothom li demanava emotius, y ell acut als sinapismes.

Cicatrizar la llaga... Aixó ho faria qualsevol politich prudent... Ell no: res de cicatrizarla: si per cas exasperarla.

Per aixó li diuhen monstruo.

Al Dr. Ferrán li han privat las inoculacions... perque privarli las inoculacions es concedirli á ell tot sol la facultat de inocular sense auxili de ningú més.

Se comprén molt bù lo que li passa al eminent metje tortosi.

—Tracta de fer un bù á l' humanitat? Donchs se 'l lliga.

En plena constelació conservadora, no hi ha bù possibile.

La consigna es patir y rabiar.

Si volen mirar la qüestió del cólera y la vacuna baixa un nou aspecte, 'ls recomano l' obreta que acaba de publicarse, titulada *Lo cólera y la miseria y una carta al Dr. Ferrán*. Es un folleto humorístich y molt intencionat, escrit en vers per... —easi no cal dirlo,— pèl nostre company C. Gumà.

L' edició es de luxo, ab un paper que no 'l travessa cap microbi, y 's ven á dos rals á ca 'n Lopez.

Tambè á Reus la qüestió dels consums ha donat per efecte la dimisió en massa del ajuntament, inclusos los conservadors que 'n formavan part, protestas del poble, reconcentració de la Guardia-civil y tot lo demés aparato que requereix la tragedia conservadora.

Ja ho veuen, tot aixó succeixent mentres governa la gent del ordre.

Del ordre de anarse'n á.... etc., etc.

Una frasse de 'n Martos:

«Tenim de una part la política conservadora, es á dir la guerra... La guerra á tiros que converteix al país en una serie de bassals de sanch. De un altre costat la política liberal, la legalitat, la pau...»

Los civils de Lleida:

—Preném la paraula per defensar al govern. ¡Barúml!....

CARTAS DE FORA.—Tornant de Mataró á Barcelona, al ser á Mongat, uns joves que no tenint res més que fer, se divertian fent bromas, van treure 'l cap per la finestra del vagó, en lo moment en que per la carretera passava un capellà, que pensantse sens dupte que 's burlavan d' ell vá fer una acció deshonesta ab lo bràs, ab la mateixa desenvolтуra ab que hauria tirat una benedició. Aixis, aixis es com se donan bons exemples y 's guanya la gloria del cel.

.. A Reus va entrar una noya á l' iglesia ab una cotilla a la mà, y un sagristà després de tirarli la cotilla per terra, la vā treure á bofetadas, cops de puny y empentas. ¡Pero, Senyor, quins pensaments tenen aquest sagristans al veure una cotilla?

.. Estantse celebrant la festa major de Vilarnadal, los músics tocaven á la plassa sardanas al instil del país y 'l rector que feya una professió sense haver-ho posat en coneixement de l' autoritat, manà que 's músics paressin de tocar. L' Arcalde vá intervenir en favor dels músics, y aquí tenen al rector, molt conegut en los tribunals, que diu que no parrà fins que 'l haja fet destituir. ¡Que no podrà sonar un pich de Himno de Riego, per parar los brios de aquests rectors?

.. Al rector de Gualba l' anavan á embargar en rahó de certs deutes que tenia ab lo municipi, y després de dir qu' ell no tenia res, la majordoma va treure 'l mitjot y va satisfyer lo que 'l rector devia, diuent: «Ja ho sab Sr. Rector, tot lo que jo tinch es de vosté. ¡Tot lo qu' ella té!»

.. L' escena á Tarragona. La criada de D. Federico Ramon cau malalta del cólera: un metje l' assisteix y 'n dona part. Lo subdelegat encare está dejú de anarhi. Las hermanas á qui van a buscar per cuidarla, responden que elles no més vetllan de nit. La malalta 's va agravant: se li prescriuen lós sagraments, y 'l capellà que 's hi duya, al arribar á la porta de la casa sabent que 's tractava d' una malalta del cólera, gira qua y se 'n torna á l' iglesia. La malalta mort sense 'ls auxilis espirituals, y al metje que 'l ha assistida, cumplint un deber de humanitat, lo duhen acompañat dels enfermers, com si fos un pres, al lassaret. ahont lo tenen detingut quaranta horas, practicantli unas fumigacions que ab una mica més l' asfixian. Tal es lo que ha passat á Tarragona, y aquí dirém com l' any passat, que a Tarragona no es al Africa.

JA VIURE!

FANFARRONADA CONSERVADORA ACABADA EN PUNTA.

L' istiu fa de las sèvas; lo sol ab sas fiblades nos diu que ha arribat l' hora de tocar 'l dos d' aquí: Madrid, ara com ara, pareix una fogayna; preném, pues, las maletes y procurém fugí. Las brisnas del Cantàbrich nos cridan amorosas, brindantnos aleñadas de cèlica frescò; ja sona la campana, la màquina esbufega, aném á divertirnos que paga la nació.

—Bè prou amarguras que hi ha devegadas! ¡bè prou horas tristes que á voltas passém! Ves, com nos trobam aquests derrers días... ¡Oh, sembla un miracle que encara cobrémi! Fortuna que 'l monstreto té tanta patxorra que may s' atolondra ni 's véu apurat... Donémli las gracies, pues, sols per sos mérits, s' han fòs los obstacles y tot s' ha arreglat.

—Qu' es dols matar l' hivern fent de polítich, prenent tranquilament á fi de mes la part de turronet que 'l pressupuesto senyala als més trempats y baladrés! ¡Qu' es gran viure á Madrid quatre ó cinch mesos, votant y conversant ab los companys, y luego, quan l' istiu deixa sentirse, anàrsen a cassar ó a pendre banys!

—No hi ha més; som los reys de l' Espanya; don Anton té ben fort lo timò, y á pesar de fusions y romansos, ha lograt contenir la opinió. Ja que 'ns topa, que rodi la bola, alegrémnos y omplimnos bù 'l pap, que si avuy la fortuna 'ns ajuda, l' any que vè Déu ho sab! ¡Déu ho sab!

—Ah! Tal volta, en tant nosaltres estarém per 'munt riuent, en Sagasta y la caterva farán torse la corrent. Tal vegada per l' octubre, quan torném cap á Madrid, nos darán las dimisories y 'ns haurem de mamá 'l dit.

—Castells més alts que 'ls nostres hem vist ja derrumbá; lo que ara ha estat difícil, pot ser fàcil demà. Lo mòn es un fandango, y aixis, ja que ho sabem, las penas al dimontri, amunt y disfrutém.

—Quan vingui 'l trist dia de perdre 'ls turrons, llavors serà l' hora de fè exclamacions. Avuy tot va en popa, de tot disposém;

la vida es del dia,
visquém, pues, visquém.

Locomotora,
no 't paris may;
vola depressa,
cruza l' espay.
Ja de la platja
se sent l' ale;
ja som á puesto,
baixém y iolé!

Fusionistas,
héu fet tart;
contempléunos
vora 'l mar.
Teniu pena?
Pues ploréu:
som los amos,
ja ho veyéu.

Guardéuvos,
minyons,
las vostras
rahóns.
¡Quánts mesos
rabiant!
Queridos...
javaat!

C. GUMÀ.

Un periódich extranger que ha de reunirse próximamente á Barcelona un Congrés anarquich per discutir varios punts, entre 'ls quals figura com á primer y principal, lo següent:

Medios de destrucción social.

¡Me volen creure 'ls anárquichs? No 's prenguin tant sols la pena de discutirho. Ab una bona temporada de conservadors y ab l' ajuda dels microbis y altres plagues, succehirá ab la societat lo que ab aquell infelis, al qual li deya 'l metje:

—No tinga por, no hi haura necessitat de amputarli 'l nás: ja li caurá tot sol.

Desde 'ls sucesos de Lleyda vá deixar de publicarse *El País*.

Es á lo que tiran los conservadores: á que 'l país no piuli.

Lo que ha perdut lo govern ab la cayguda de 'n Romero.

Una flamenca:—Ha perdut un xulo.

Un bolero:—Ha perdut las castanyolas.

Un húsar:—Ha perdut las ferraduras.

Un dentista:—Lo govern ha perdut las dents.

Un servidor de vostés:—Pero jo per xó no li posaria 'ls dits á la boca.

Esbriñat tot lo que 's diu, no es que 'n Romero Robledo se haja retirat del ministeri per cap qüestió política.

¡Oh y ell quin un, per enfundarse en aquestas cosas!

¡Que no ho havian vist? Succehis lo que succehis, ell sempre queyá de peus. ¡Anarse 'n! Vaja, home vosté está molt de broma.

La sortida de 'n Romero Robledo del ministeri, 's déu á la por, ó en termes més propis d' ell, se déu al canguelo.

Desde que 'l cólera fíblava de debó no dormia, ni menjava, ni reya, ni estava tranquil.

Lo cólera ha pogut més que la coalició.

Va erdir l' atenció qu' en Sagasta després de despamaranar á 'n en Cánovas, en l' últim debat polítich, no demanés lo poder per ell y 'ls fusionistas, sinó simplement que pujés un altre govern conservador.

En Sagasta en aquest punt es com l' héroe del cébre epígrama de Robert Robert.

Era 'l tal un home de carácter agre que parlava mal del matrimoni... No obstant va enviudar y als vuit dies ja tornava á ser casat.

Sent tant enemich del matrimoni ¿cómo es que has tornat á casarte? li preguntavan.

Y ell respondia molt serio.

—Ho he fet pèl gust de tornar á enviudar.

En Sagasta vol un nou ministeri conservador pel gust de tornarlo á revolar per terra.

Casualitat! Ab en Romero Robledo, fill de Antequera, ha caygut un ministre que 's deya Antequera.

Are si que no podrán dir los conservadores: «Surti 'l sol per Antequera.»

Perque precisament per Antequera 's pon.

Casualitat!

Ab en Romero Robledo, fill de Antequera, ha caygut un ministre que 's deya Antequera.

Are si que no podrán dir los conservadores: «Surti 'l sol per Antequera.»

Perque precisament per Antequera 's pon.

Casualitat!

Ab en Romero Robledo, fill de Antequera, ha caygut un ministre que 's deya Antequera.

Are si que no podrán dir los conservadores: «Surti 'l sol per Antequera.»

Perque precisament per Antequera 's pon.

Casualitat!

Ab en Romero Robledo, fill de Antequera, ha caygut un ministre que 's deya Antequera.

Are si que no podrán dir los conservadores: «Surti 'l sol per Antequera.»

Perque precisament per Antequera 's pon.

Casualitat!

Ab en Romero Robledo, fill de Antequera, ha caygut un ministre que 's deya Antequera.

Are si que no podrán dir los conservadores: «Surti 'l sol per Antequera.»

Perque precisament per Antequera 's pon.

Casualitat!

Ab en Romero Robledo, fill de Antequera, ha caygut un ministre que 's deya Antequera.

Are si que no podrán dir los conservadores: «Surti 'l sol per Antequera.»

Perque precisament per Antequera 's pon.

Casualitat!

Ab en Romero Robledo, fill de Antequera, ha caygut un ministre que 's deya Antequera.

Are si que no podrán dir los conservadores: «Surti 'l sol per Antequera.»

Perque precisament per Antequera 's pon.

Casualitat!

Ab en Romero Robledo, fill de Antequera, ha caygut un ministre que 's deya Antequera.

Are si que no podrán dir los conservadores: «Surti 'l sol per Antequera.»

Perque precisament per Antequera 's pon.

Casualitat!

Ab en Romero Robledo, fill de Antequera, ha caygut un ministre que 's deya Antequera.

Are si que no podrán dir los conservadores: «Surti 'l sol per Antequera.»

Perque precisament per Antequera 's pon.

Casualitat!

Ab en Romero Robledo, fill de Antequera, ha caygut un ministre que 's deya Antequera.

Are si que no podrán dir los conservadores: «Surti 'l sol per Antequera.»

Perque precisament per Antequera 's pon.

Casualitat!

Ab en Romero Robledo, fill de Antequera, ha caygut un ministre que 's deya Antequera.

Are si que no podrán dir los conservadores: «Surti 'l sol per Antequera.»

Perque precisament per Antequera 's pon.

Casualitat!

Ab en Romero Robledo, fill de Antequera, ha caygut un ministre que 's deya Antequera.

Are si que no podrán dir los conservadores: «Surti 'l sol per Antequera.»

Perque precisament per Antequera 's pon.

Casualitat!

Ab en Romero Robledo, fill de Antequera, ha caygut un ministre que 's deya Antequera.

Are si que no podrán dir los conservadores: «Surti 'l sol per Antequera.»

Perque precisament per Antequera 's pon.

Casualitat!

Ab en Romero Robledo, fill de Antequera, ha caygut un ministre que 's deya Antequera.

Are si que no podrán dir los conservadores: «Surti 'l sol per Antequera.»

Perque precisament per Antequera 's pon.

Casualitat!

Ab en Romero Robledo, fill de Antequera, ha caygut un ministre que 's deya Antequera.

Are si que no podrán dir los conservadores: «Surti 'l sol per Antequera.»

Perque precisament per Antequera 's pon.

Casualitat!

Ab en Romero Robledo, fill de Antequera, ha caygut un ministre que 's deya Antequera.

Are si que no podrán dir los conservadores: «Surti 'l sol per Antequera.»

Perque precisament per Antequera 's pon.

Casualitat!

Ab en Romero Robledo, fill de Antequera, ha caygut un ministre que 's deya Antequera.

Are si que no podrán dir los conservadores: «Surti 'l sol per Antequera.»

Perque precisament per Antequera 's pon.

Casualitat!

Ab en Romero Robledo, fill de Antequera, ha caygut un ministre que 's deya Antequera.

Are si que no podrán dir los conservadores: «Surti 'l sol per Antequera.»

Perque precisament per Antequera 's pon.

Casualitat!

Ab en Romero Robledo, fill de Antequera, ha caygut un ministre que 's deya Antequera.

Are si que no podrán dir los conservadores: «Surti 'l sol per Antequera.»

Perque precisament per Antequera 's pon.

Casualitat!

Ab en Romero Robledo, fill de Antequera, ha caygut un ministre que 's deya Antequera.

Are si que no podrán dir los conservadores: «Surti 'l sol per Antequera.»

Perque precisament per Antequera 's pon.

Casualitat!

Ab en Romero Robledo, fill de Antequera, ha caygut un ministre que 's deya Antequera.

Are si que no podrán dir los conservadores: «Surti 'l sol per Antequera.»

Perque precisament per Antequera 's pon.

Casualitat!

Ab en Romero Robledo, fill de Antequera, ha caygut un ministre que 's deya Antequera.

Are si que no podrán dir los conservadores: «Surti 'l sol per Antequera.»

Perque precisament per Antequera 's pon.

Casualitat!

Ab en Romero Robledo, fill de Antequera, ha caygut un ministre que 's deya Antequera.

Are si que no podrán dir los conservadores: «Surti 'l sol per Antequera.»

Perque precisament per Antequera 's pon.

Casualitat!

Ab en Romero Robledo, fill de Antequera, ha caygut un ministre que 's deya Antequera.

Are si que no podrán dir los conservadores: «Surti 'l sol per Antequera.»

Perque precisament per Antequera 's pon.

Casualitat!

Ab en Romero Robledo, fill de Antequera, ha caygut un ministre que 's deya Antequera.

Are si que no podrán dir los conservadores: «Surti 'l sol per Antequera.»

Perque precisament per Antequera 's pon.

Casualitat!

Ab en Romero Robledo, fill de Antequera, ha caygut un ministre que 's deya Antequera.

Are si que no podrán dir los conservadores: «Surti 'l sol per Antequera.»

Perque precisament per Antequera 's pon.

Casualitat!

Ab en Romero Robledo, fill de Antequera, ha caygut un ministre que 's deya Antequera.

Are si que no podrán dir los conservadores: «Surti 'l sol per Antequera.»

Perque precisament per Antequera 's pon.

Casualitat!

Ab en Romero Robledo, fill de Antequera, ha caygut un ministre que 's deya Antequera.

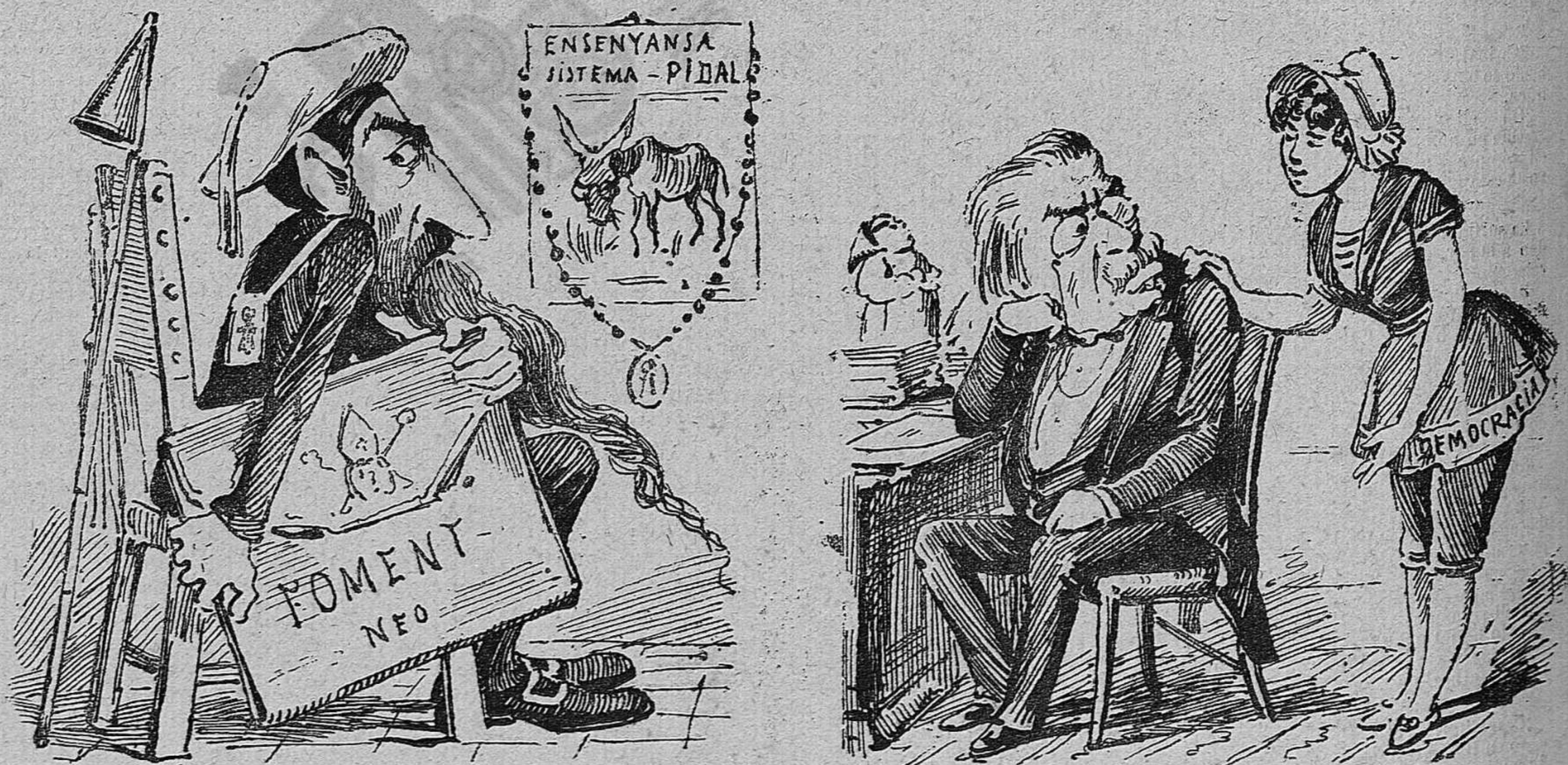
Are si que no podrán dir los conservadores: «Surti 'l sol per Antequera.»

Perque precisament per Antequera 's pon.

Casualitat!

Diuhen que aquests dos son los que l' hi han fet deixar la cartera.

Aquest si que no la deixará encare que 'l cólera 'l baldi.

—¿Y donchs que no vá á pendre banys, D. Anton?
—Altras caborias tinch.